

det, stempler de mennesker hvis situation, man diskuterer.

Det tror jeg er helt afgørende, især hvis vi vil stå ved den, synes jeg, meget positive værdi, som ligger i førtidspensionsreformen, nemlig at alle mennesker har styrkesider, som det er værd at bygge videre på.

Det er lidt svært ikke at se, at regeringens forslag om et råd for socialt udsatte igen får den vinkel, at her er nogle mennesker, som er synlige, som giver os dårlig samvittighed, og som vi derfor må gøre noget for, i stedet for det modsatte, som der er bred enighed om i Folketinget, nemlig et meget konstruktivt syn byggende på de ressourcer, folk faktisk har.

Vi havde ønsket os, at SF var gået langt videre, og hvis det er perspektivet, og hvis det på et tidspunkt bliver muligt at drøfte med socialministeren, hvordan både minister og Folketing får relevante vagthunde, så indgår vi meget gerne konstruktivt i drøftelserne.

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten har tidligere støttet SF's forslag her, og det gør vi stadig væk. Vi synes fortsat, det er en god idé, og vi mener ikke, at det kan erstattes hverken af de eksisterende følgegrupper eller af det organ, som ministeren nu vil have nedsat.

Det, der er forcen i SF's forslag, er klart, at det har en bredde, både hvad repræsentation angår og også i forhold til det felt, man skal følge op på, sådan at det ikke er snævret ind alene til understøtning eller til snævre felter, men så man kan forholde sig til den samlede problematik. Det kan være, hvordan man bryder den sociale arv eller følger op på, på hvilken måde man i højere grad kan trække erfaringerne ind fra det evaluering- og udviklingsarbejde, der foregår på enkeltområder på det sociale felt. Det er netop bredden i det her forslag, som er forcen i det.

Til den øvrige debat omkring ministerens nye organ, vil jeg stærkt opfordre til, selv om det sikkert er for døve ører, at man rent faktisk gør sig den ulejlighed at høre de brugergrupper, som skal lade sig repræsentere, hvilken form man gerne så, sådan et udvalg skulle have, og at man også tog en dialog med Folketingets partier, uanset om de har været med i satspuljeforlig eller ej.

Tove Videbæk (KRF):

Intentionerne med det her forslag er meget sympatiske og positive, og vi er enige i, at det er yderst vigtigt, at der på det socialpolitiske område

de løbende og konstant foregår både udredende, oplysende og debatskabende funktioner som nævnt i forslaget.

Ligeledes er det vigtigt løbende og konstant at følge udviklingen i det sociale arbejde samt overvåge og vurdere såvel det offentlige som de frivillige organisationers indsats. Det er Kristeligt Folkeparti helt enige med forslagsstillerne i.

Ligeså er vi enige i bemærkningerne om, at socialt arbejde ikke kun er lønnet socialt arbejde i kommuner og amter, men også en lang række af de aktiviteter, der udføres af frivillige organisationer inden for det sociale område med og uden offentlig støtte.

Kl. 17.20

Der, hvor enigheden ophører, er så vedrørende det konkrete socialpolitiske råd, der ønskes nedsat.

Forslagsstillerne nævner i bemærkningerne, at manglende overholdelse af lovgivning er et problem. Selvfølgelig er det det. Lovgivning skal selvfølgelig overholdes både af borgere og offentlige myndigheder, men vi tror ikke, at dette problemområde løses ved hjælp af et socialpolitisk råd. Forslagsstillerne nævner, at »den fremtidige sociale udvikling bør hvile på social ansvarlighed mellem mennesker i familien, i lokalsamfundet, på arbejdspladserne og i forhold til offentlige myndigheder«, og »samarbejde med frivillige organisationer får i denne forbindelse en ny dimension«.

Det er vi helt enige med forslagsstillerne i, og på mange områder er vi det, men vi tror ikke, at vi p.t. skal nedsætte et socialpolitisk råd. Vi har jo også her i dag hørt, at der inden længe bliver nedsat et socialt råd for udsatte, så lad os dog nu give det en chance for at vise, hvad det kan.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvn-dal.

Villy Søvn-dal (SF):

Tak for debatten. Jeg tror, jeg vil starte bagfra og sige, at det, der er det afgørende i den her diskussion, jo er, hvordan man tror, udviklingen fremmes, og det, der står over for hinanden i debatten i dag, er to diametral forskellige modeller. Den ene er båret af en centralistisk tradition, der hedder, at magthaverne udpeger dem, magthaverne gerne vil have. Man kan finde adskillige historiske eksempler på, hvor det har fundet sted, og alle steder er det endt galt.